Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 893
Vineri 16 noiembrie 1962

4 pagini
Prețul 20 de bani

Folosirea chibzuită a pămîntului — o problemă centrală

Ing. VASILE POPA
președintele consiliului agricol regional Galați

Directivele Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn prevăd sarcini importante în vederea sporirii producției agricole, a folosirii raționale a fondului funciar, a creșterii suprafeței arabile a țării.

De asemenea, Raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale a pus un accent deosebit pe folosirea chibzuită a pămîntului, pe sporirea producției agricole pe terenurile slab productive prin executarea unor lucrări de combatere a eroziunii solului, de valorificare a nisipurilor, de ameliorare a sărăturilor etc.

Ținînd seama de aceste sarcini reieșite din documentele de partid și de stat, consiliul agricol al regiunii Galați, îndrumat de comitetul regional de partid, a luat, imediat după constituirea sa, măsuri eficace care să ducă la o cît mai bună folosire a fondului funciar. În acest scop, s-a întreprins o serie de acțiuni, iar altele, începute în anii din urmă, au fost continuate cu intensitate.

Se știe că o ordine desăvîrșită în folosirea pămîntului, lucru cerut imperios de o agricultură socialistă, se realizează total numai prin lucrările de organizare a teritoriului.

Avîndu-se în vedere că nu s-au lichidat toate lipsurile în problema folosirii terenurilor — în cadrul diferitelor unități agricole socialiste — pentru rezolvarea acestora noi am trecut mai întîi la efectuarea unor lucrări preliminare celor de organizare interioară a fiecărei gospodării, **și anume la organizarea intergospodărească.** Astfel, în acest an, s-au executat proiecte de organizare intergospodărească pentru unitățile agricole socialiste din raioanele Bujoru, Focșani, Panciu și Tecuci, pentru care nu s-au întocmit asemenea lucrări în anii trecuți.

De asemenea, s-a început **întocmirea schițelor de evidență și folosire** rațională a pămîntului la gospodăriile colective.

Pînă în prezent, au fost executate 82 astfel de schițe, iar alte 43 sînt în lucru.

Întocmirea acestor schițe permite — pe lîngă o evidență clară a pămîntului, dimensionarea și amplasarea categoriilor de folosință etc. — și rezolvarea unei probleme de mare importanță pentru gospodării — și anume, identificarea și atragerea de noi terenuri în circuitul agricol, precum și transformarea unor categorii de folosință inferioară în categorii superioare, cu productivitate sporită. Astfel, a fost identificată pentru a trece în circuitul terenului arabil, o suprafață de 32.081 hectare. Bunăoară multe din terenurile fertile, care prin cultivarea lor cu cereale, plante tehnice sau de nutreț pot fi folosite mai economic, sînt ocupate în prezent cu vii hibride sau plantații forestiere, fără randament economic ori cu randament scăzut. Numai pînă acum au fost identificate circa 9.000 de hectare cu vii hibride și 5.365 hectare cu perdele și plantații forestiere pînă la 10 hectare, amplasate pe terenuri apte pentru a fi cultivate cu cereale și plante tehnice.

Mobilizînd masele de colectiviști la defrișarea terenurilor respective, anul acesta, pînă la sfîrșitul lunii octombrie, au fost trecute în categoria terenurilor arabile peste 4.000 de hectare, acțiunea de defrișare fiind în curs de desfășurare.

Tot astfel, în regiunea noastră există suprafețe mari de izlazuri, în special cele situate în partea de ses a regiunii, îmbătrînite, cu o compoziție floristică săracă, aproape tot timpul anului uscate de secetă, suprafețe care prin trecerea lor la categoria terenurilor arabile și cultivarea cu plante de nutreț de mare productivitate, capătă o folosire mai rațională, mai economică. **În acest an, s-au desțelenit și s-au luat în cultură 886 hectare de astfel de terenuri, iar alte 5.600 hectare au fost identificate pentru a fi și ele desțe-**

(Continuare în pag. 3-a)

Arături adînci pe ultimele suprafețe la gospodăria colectivă din Buftea, regiunea București.

Folosind din plin capacitatea de lucru a tractoarelor

Anul acesta, gospodăria agricolă de stat Ovidiu din Trustul Gostat Constanța a obținut în medie 4.600 kg porumb boabe la hectar, G.A.S. Perineagu 3.650 kg, iar G.A.S. Moșneni 3.625 kg porumb boabe la ha. Producțiile mari de porumb obținute de gospodăriile de stat dobrogene, se datoresc în mare măsură însămînțării acestei culturi în ogor de toamnă. De aceea, organele Trustului Gostat Constanța au hotărît ca în acest an să se execute arături adînci de toamnă pe o suprafață de 50.654 hectare. Folosind întreaga capacitate de lucru a tractoarelor, mecanizatorii din gospodăriile de stat din acest trust au reușit să realizeze pînă acum arături adînci pe circa 30.000 de hectare. Cele mai bune rezultate le-au obținut cei de la gospodăria de stat N. Bălcescu. Organizînd munca la arăturile de toamnă în două schimburi, aici s-au făcut arături pe aproape 85 la sută din suprafața planificată. De asemenea, cei de la G.A.S. Cocargeaua-Deleni au arat 70 la sută din suprafața destinată culturilor de primăvară.

Deoarece unitățile din Trustul Gostat Constanța mai au de executat circa 20.000 de hectare arături de toamnă, se impune a se lua toate măsurile ca această lucrare să fie grăbită, organizîndu-se mai bine munca mecanizatorilor.

Controlează culturile după semănat

Sprijiniți de mecanizatorii de la S.M.T. Băilești, regiunea Oltenia, colectiviștii din Galicea Mare au însămînțat în toamna aceasta 2.000 hectare cu grîu, 100 hectare cu secară și 65 hectare cu orz. Culturile au răsărit uniform și prezintă o bună stare de vegetație.

Din experiența acumulată în cei 13 ani de cînd muncesc laolaltă în gospodărie și de la cursurile agrozootehnice de masă la care au participat în fiecare iarnă, colectiviștii din Galicea Mare au învățat că însămînțatul în epoca optimă și în bune condiții agrotehnice nu este singurul factor care contribuie la sporirea recoltelor viitoare. Ei știu că după răsărire, culturile trebuie supravegheate în permanență în timpul vegetației, pentru a putea interveni la timp, cu măsuri de ridicare a producțiilor la hectar. Iată de ce, imediat după răsărirea grîului, orzului și secarei, brigadierii și cei mai pricepuți colectiviști, au început controlul semănăturilor pe fiecare parcelă.

Primul lucru pe care și-au propus să-l afle la cîteva zile după semănat l-a constituit felul de răsărire a plantelor. Colectiviștii din brigada a 14-a condusă de comunistul Ștefan Predoaica, care au terminat însămînțările printre primii, au constatat la controlul făcut pe parcela 4 b în suprafață de aproape 100 hectare, că grîul a răsărit bine. Golurile observate au fost imediat completate, iar acum întreg lanul este încheiat. Măsuri asemănătoare au luat și brigadierii Ion Dudău, Florea Bălaci, Marin Bistriceanu, Nicolae Voicu și alții, care au controlat celelalte parcele însămînțate cu grîu.

Dar ei nu s-au oprit aici. La 10-12 zile de la primul control, adică de la răsărirea plantelor, s-a început cel de-al doilea control. Cu această ocazie s-a urmărit să se afle numărul de plante existente la metrul pătrat, adică densitatea culturii, și au constatat că la soiul de grîu B-301 densitatea este de circa 450 plante la metrul pătrat, iar la soiul Concho, densitatea ajunge la circa 500 fire la metrul pătrat. Paralel cu densitatea culturii ei au mai observat dacă există atac de Zabrus, iar pe terenurile mai joase, care sînt posibilitățile de scurgere a apei în caz de băltire.

Pentru a interveni la timp cu măsuri eficiente ei și-au propus ca în timpul iernii să observe în permanență starea culturilor prin controale periodice. În felul acesta colectiviștii din Galicea Mare adaugă eforturilor depuse de tractoriștii Ilie Niculescu, Mihai Panea și Ion Calopăreanu, care s-au străduit să însămînțeze la un nivel tehnic cît mai înalt, noi măsuri de sporire a producțiilor la hectar.

Ing. ILIE BOAGIU
corespondent

Recoltarea și păstrarea coardelor altoi și port-altoi

Prof. dr. T. MARTIN
Institutul agronomic „N. Bălcescu"

Recoltarea coardelor altoi și port-altoi reprezintă o lucrare pe cît de simplă la prima vedere pe atît de importantă în practica viticolă. Lucrarea este în adevăr simplă și ușor de executat în plantațiile furnizoare de coarde-altoi și în cele pure de port-altoi. Situația se schimbă însă cînd se recoltează coardele altoi din plantații obișnuite recunoscute de aprobatori sau din plantații de port-altoi în care se găsesc impurități. În ultimul caz lucrarea implică mare răspundere și necesită atenție deosebită.

TIMPUL RECOLTĂRII: În condițiile noastre de mediu, coardele-altoi și cele de port-altoi se recoltează de regulă toamna. În anumite condiții cum ar fi regiunile cu ierni blînde, recoltatul coardelor altoi și port-altoi se poate face primăvara de timpuriu. Cel mai bine ar fi dacă materialul recoltat s-ar utiliza imediat, fără a suferi o perioadă de păstrare.

Cercetările ultime arată că recoltarea coardelor altoi și port-altoi trebuie făcută la circa două săptămîni după căderea normală a frunzelor, cînd în țesuturile vii ale coardelor anuale se află rezerve mari de substanțe plastice.

Recoltarea din toamnă a coardelor altoi și port-altoi devine obligatorie pentru următoarele motive:

— Se evită amestecurile; acum impuritățile marcate se recunosc ușor și se înlătură din plantație după care apoi se recoltează materialul respectiv. Evitarea amestecurilor, în special la coardele altoi recoltate din plantații cu impurități, admise de aprobatori, reprezintă condiția esențială pentru traducerea în viață a prevederilor din planul de raionare și proporționalizare a soiurilor pe podgorii, centre și plaiuri viticole;

— În toamnă există mai mult timp la dispoziție, recoltarea putîndu-se face cu grijă și cu respectarea strictă a prevederilor din stas-urile și normativele în vigoare;

— În toamnă, cînd culoarea scoarței coardelor este curată (lipsită de pămînt) și specifică soiului sau grupei de soiuri, se pot face mai ușor și aprecieri practice asupra gradului de maturație a lemnului, asupra integrității scoarței etc.;

— Recoltînd în toamnă, prevenim unele surprize care ar putea să aibă loc în urma scăderilor mari de temperatură (peste -25°C) cînd și coardele port-altoi pot suferi de ger.

TEHNICA RECOLTĂRII: Din plantațiile furnizoare de coarde altoi și din plantațiile pure de port-altoi recoltatul se face prin suprimarea coardelor la inel (la soiurile roditoare) sau sub nod și la 5-6 cm de punctul de inserție (la port-altoi). Coardele altoi, puse pe același interval dintre două rînduri, se adună și se fasonează potrivit normativelor în vigoare, se fac legături de 100 bucăți și se etichetează, după care se expediază la unitățile beneficiare sau se transportă la locul de păstra-

(Continuare în pag. a 4-a)

Baze trainice recoltei viitoare de struguri

Toamna aceasta s-a dovedit deosebit de darnică și cu viticultorii din gospodăria de stat Valea Călugărească. Brigadierul Traian Drăgănescu, de pildă, a recoltat în medie de pe cele 61 de hectare pe care le are în primire peste 7.600 kg struguri la hectar, cu 2.577 kg struguri la hectar mai mult decît avea planificat. Între 2.000 și 2.320 kg struguri mai mult la hectar față de plan au realizat și brigadierii Ctin Cogălniceanu, Ion Capornită, Ion Șaromet și alți brigadieri din această gospodărie. Rodul bogat al viilor din acest an este concretizat în cele 1.476 de tone de struguri strînse peste planul de 4.180 de tone pe care l-a avut gospodăria.

— Depășirea sarcinii de plan pe gospodărie cu mai bine de 35 la sută, este rezultatul aplicării lucrărilor în vii la un înalt nivel agrotehnic. Un rol hotărîtor în obținerea de producții mari de struguri la hectar l-au avut lucrările de toamnă: îngropatul, fertilizarea solului și aratul adînc printre rînduri, mi-a spus tov. Liviu Radu, inginerul șef al gospodăriei. De aceea, continuă el, în aceste zile de toamnă tîrzie, în viile noastre se muncește intens căci timpul se poate strica din zi în zi.

Într-adevăr, desfășurînd larg întrecerea socialistă, muncitorii din toate brigăzile din cele trei secții ale gospodăriei, muncesc de zor la îngropatul butucilor, la transportul și împrăștierea îngrășămintelor naturale și chimice, la arăturile adînci printre rînduri. La brigada condusă de Constantin Cogălniceanu din secția Valea Poenii, bunăoară, s-au încorporat în sol 18 tone de îngrășăminte chimice și 60 tone naturale, s-au îngropat butucii de pe 34,5 hectare și s-a făcut arătură adîncă pe mai bine de 30 de hectare. Cu spor se lucrează și în celelalte brigăzi. La brigada condusă de comunistul Ion Cazan, de pildă, s-au îngropat butucii de pe 61 de hectare din 73,5 hectare cît are în brigadă, iar la cea a lui Traian Drăgănescu pe 55 hectare din 61 hectare cîte are planificate. Pînă mai zilele trecute în această gospodărie au fost îngropați butucii de pe 760 hectare, au fost încorporate în sol 53 tone de îngrășăminte chimice și peste 200 tone naturale, iar arături s-au făcut pe mai bine de 250 hectare.

Paralel cu îngropatul viilor, viticultorii din această gospodărie au trecut la recoltatul coardelor-altoi necesare altoirilor în uscat din primăvara viitoare. Pînă acum ei au și recoltat 80.000 bucăți coarde-altoi din cele 200.000 bucăți planificate. La recoltatul coardelor altoi au fost repartizați cei mai conștiincioși lucrători și cunoscători ai soiurilor de viță de vie. Aceasta pentru a evita amestecul soiurilor și recoltarea exagerată de coarde de la un butuc.

În vederea refacerii patrimoniului viticol, în gospodăria de stat Valea Călugărească se muncește de zor la desfundatul terenului. Astfel, tractoristul Ion Gheorghe desfundă cu puternicul tractor pe care-l conduce cîte un hectar de teren pe zi. Pînă mai zilele trecute el a desfundat 13 hectare numai la secția Valea Poienii.

C. VASIA

Cu planul îndeplinit înainte de termen

Intensificînd întrecerea socialistă și folosind întreaga capacitate de lucru a utilajului din dotare, mecanizatorii de la S.M.T. Remus Opreanu, regiunea Dobrogea, au izbutit să realizeze cu mult înainte de termen sarcinile planificate pe întreaga campanie de toamnă. Astfel, față de 24.461 hantri planificați, au fost realizați pînă de curînd 24.588 hantri.

De menționat că lucrările au fost de bună calitate.

Cele mai bune rezultate în îndeplinirea planului de producție le-au dobîndit brigăzile nr. 2, 3, 4 și 5. Dintre tractoriști, s-au evidențiat: Dan Tănase, Ioan Tudor, Aurel Vizan, Constantin Trifu, Ion Corbu, Oprea Hortea și Constantin Popa, care și-au depășit planul cu 5—20 la sută.

IFRIM ȘTEFAN
corespondent

Noi terenuri redate agriculturii

De la începutul anului pînă în prezent, gospodăriile agricole colective din raionul Slobozia, regiunea București, au redat agriculturii, prin defrișări de perdele de salcîmi, de mărăcinișuri și prin înlăturarea drumurilor nefolositoare, o suprafață de 789 hectare.

Cele mai mari suprafețe de teren au fost redate agriculturii în gospodăriile colective „Maxim Gorki" din comuna Gheorghe Lazăr (91 ha), „Pionierul" din comuna Poiana (52 ha), „Partizanul Păcii" din comuna Grivița (39 ha).

În aceste zile, colectiviștii din raion lucrează intens la redarea în circuitul agricol a altor suprafețe de teren.

ION IORDĂNESCU
corespondent

Pe ogoarele colectiviștilor

Mecanizatorii de la S.M.T. Carei, regiunea Maramureș, depun mult interes pentru executarea arăturilor adînci de toamnă. Ei au efectuat arături pe o suprafață de peste 1.800 de ha pe ogoarele gospodăriilor colective din raion.

Cele mai mari suprafețe le-au executat mecanizatorii din brigăzile conduse de Martin Petö, Gheorghe Peter, Ștefan Tempfli și Ștefan Müller.

Colectiviste fruntașe de la gospodăria colectivă „Viața Nouă" din comuna Bărcănești, regiunea Ploiești (de la stînga la dreapta) Georgeta Petre, Floarea Ion, Fița Preda, Maria Băjan, Aurelia Gheorghe

În laboratorul regional pentru controlul semințelor din Ploiești: tehnicienele Adriana Gâtej și Elena Niculescu executînd probe de laborator

In raionul Negrești

Executarea arăturilor de toamnă să fie intensificată

Deși însămînțările de toamnă au fost încheiate de mult, ritmul arăturilor adînci de toamnă și acțiunea de fertilizare a solului în raionul Negrești se desfășoară cu viteza melcului. Cu toate că timpul se menține frumos, și în urma ploilor căzute se ară mai bine, în multe unități din raionul Negrești, arăturile de toamnă sînt lăsate să se desfășoare la voia întîmplării. Bunăoară, la gospodăria colectivă din comuna Țibana, între 1—7 noiembrie cele 5 tractoare de la S.M.T. Negrești n-au executat arături adînci decît pe o suprafață de 16 hectare. O situație asemănătoare o găsim și la gospodăriile colective din comunele Ipatele, Mironeasa, Dagîța și Gîrbești unde arăturile de toamnă sînt rămase mult în urmă. Și aceasta în timp ce tractoarele stau zile întregi la sediul brigăzilor fără ca cineva să insiste ca tractoriștii să efectueze arături.

În felul acesta pînă acum cîteva zile din cele 20.441 de hectare planificate, n-au fost arate decît circa 9.000 de hectare, adică 40 la sută.

Slab se desfășoară în acest raion și acțiunea de fertilizare a solului. Deși în raion sînt cîteva gospodării colective ca cele din Tungujei, Țibănești, Todirești și Dumești care au încorporat îngrășăminte sub brazdă pe mari suprafețe, cele mai multe însă neglijează această importantă problemă deși au cantități suficiente de gunoi de grajd în platforme.

Bunăoară, la gospodăria colectivă din Gîrbești, din 3.000 de tone de gunoi existente în platformă nu s-au transportat în cîmp decît 150 de tone. Aceeași situație există și în alte gospodării colective. De altfel, din cele 16.171 de tone de gunoi planificate a fi încorporate sub brazdă în această toamnă nu s-au transportat la cîmp și încorporat în sol decît circa 7.000 de tone, adică mai puțin de jumătate.

Față de această situație consiliul agricol raional Negrești, președinte tov. ing. Onuță, trebuie să facă totul pentru impulsionarea acestor lucrări, mobilizînd colectiviștii și pe mecanizatori ca nici un petic de pămînt destinat culturilor de primăvară să nu rămînă nearat.

Fruntașa fermei avicole

În luna martie, colectiviștii din Moșna, raionul Huși, au pus în funcție propriul lor incubator, iar o lună mai tîrziu, aveau prima serie de pui. Gospodăria era abia în a treia lună de activitate și experiența creșterii păsărilor le lipsea colectiviștilor. Consiliul de conducere a făcut apel la colectiviste pentru îngrijirea puilor. Au venit la început cîteva femei, dar munca le-a părut neinteresantă și au plecat. Apoi s-au schimbat altele și altele.

Biroul organizației de bază a convocat o adunare generală deschisă de partid și a discutat neajunsurile de la ferma avicolă. Despre acestea a auzit și colectivista Ecaterina Duca. Ea era convinsă că la creșterea puilor ar avea cea mai mare înclinație și că n-ar exista în comună o altă femeie care s-o întreacă.

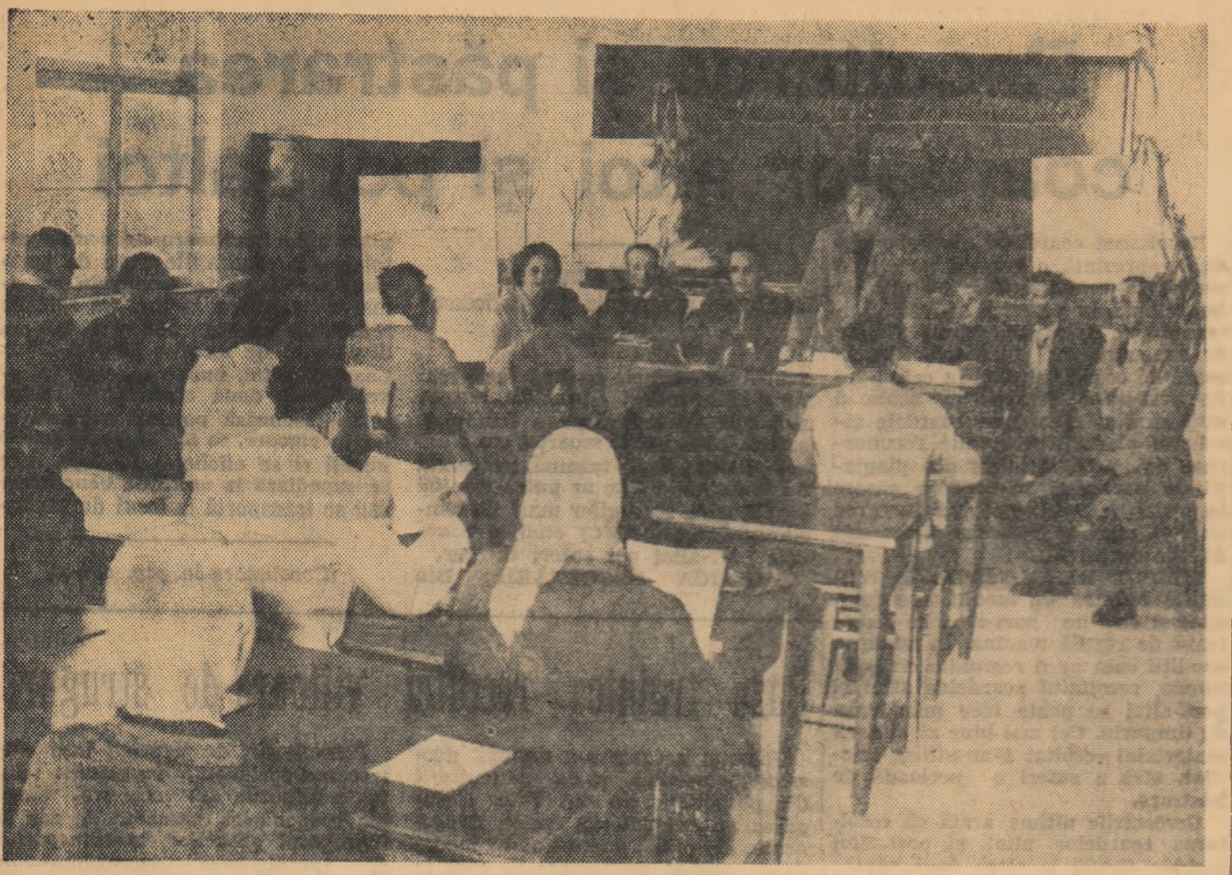
Cu aceste gînduri, a intrat Ecaterina Duca în biroul președintelui, cerînd totuși să-i încredințeze răspunderea fermei avicole.

În primele zile lucrurile n-au mers chiar atît de ușor. Puii erau mici, spațiul de cazare era insuficient, și mortalitățile erau destul de ridicate. A observat atunci Ecaterina că puii mureau noaptea. De ce oare? Și s-a apucat să urmărească cauza pierderilor. Mare i-a fost mirarea cînd a observat că în timpul nopții puii cei mai mari se îngrămădeau peste cei mici, sufocîndu-i. Vrednica colectivistă a trecut îndată la lotizarea puilor, i-a separat pe cei mici de cei mari, a împărțit camerele în care dormeau puii în mai multe boxe, pentru ca puii să nu se îngrămădească, iar în fiecare noapte ea venea și controla somnul puilor. Așa a ajuns să înlăture pierderile.

Dezvoltarea puilor se făcea însă anevoios. Ea s-a dus atunci la gostat la Răducăneni și a cerut sfatul medicului veterinar. Apoi a cerut consiliului de conducere să-i procure o broșură privind creșterea păsărilor. A aflat că supa de cal, lucerna verde și praful de cretă sînt foarte indicate pentru dezvoltarea păsărilor. A aplicat și ea acest sistem nou de furajare și păsările au început să crească văzînd cu ochii. Spre marea ei bucurie, cîteva puicuțe au început să ouă după 5 luni.

Ecaterina Duca a crescut în acest an multe serii de pui. În toamna aceasta gospodăria a valorificat peste 3.000 de păsări și și-a oprit 500 capete pentru prăsilă. Rezultatele muncii acestei colectiviste au fost deosebite. Ea are în prezent peste 300 de zile-muncă, fiind una din cele mai apreciate femei din gospodărie. Recent, Ecaterina Duca a cerut organizației de bază s-o primească în rîndurile candidaților de partid. Președintele gospodăriei este mulțumit de munca acestei vrednice colectiviste. El s-a gîndit ca la următoarea adunare generală să propună colectiviștilor ca Ecaterina Duca să fie cooptată în consiliul de conducere, fiind o femeie care merită toată încrederea.

P. ZBÎRLEA

Cursurile agrozootehnice au început și pentru colectiviștii din comuna Chiajna

PRIMA LECȚIE

Cum stau așa în bănci, cu caietele deschise în față, gata de a prinde în vîrful creioanelor cuvintele lectorului, colectiviștii parcă pornesc de acum pe drumul cuceririi unor taine mărețe. Sîntem la prima lecție a învățămîntului agrozootehnic de masă care a început astăzi la gospodăria colectivă din Leordeni, raionul Găești. Inginera agronom Emilia Popescu, vorbește rar și pe înțelesul tuturora despre organizarea producției în marea gospodărie colectivă. Cursanții își însemnează în caiete punctele principale. Cuvintele lectorului le deschid porțile largi spre lumina cunoștințelor agrotehnice. Pe filele caietelor apar termenii: plan de perspectivă, plan de producție anual, plan operativ, dezvoltarea averii obștești...

Prima lecție s-a terminat. Dar cei mai mulți dintre cursanți au rămas în sală. Discuțiile s-au legat repede. Brigadierul Gheorghe Brașlă își spune părerea despre prima lecție a cercului: „A fost bun începutul. Avem toată încrederea că și lecțiile următoare, ne vor ajuta din plin ca în anul viitor să lucrăm mai bine pămîntul pentru a-l smulge rod bogat". De aceiași părere sînt și colectiviștii Costică Diaconu, Ștefan Muscalu, Niță Vlăican și alții.

Se înoptase de-a binelea. Președintele gospodăriei, Constantin Popescu, amintește colectiviștilor că a doua zi, trebuie dat zor cu desfundarea pentru plantația de vie pe dealul de la Ciulnița.

Ulițele satului se înviorează. Se întorc colectiviștii de la cursuri. Discuțiile nu mai contenesc pînă ajung pe la casele lor. Fiecare duce cu sine cunoștințe noi, folositoare, fiecare are cîte ceva de povestit.

— Poimîine ne revedem la a doua lecție, își spun unul altuia la despărțire.

GEORGE BREAZU
corespondent

Și în raionul Fetești

Învățămîntul agrozootehnic de masă și-a deschis porțile

În acest an în raionul Fetești, regiunea București, au fost cuprinși în învățămîntul agrozootehnic de masă un număr de 11.182 de cursanți, în cele 210 cercuri. Numai în gospodăriile colective funcționează 160 de cercuri de 3 ani ce cuprind 9.120 de colectiviști din toate ramurile de activitate.

În G.A.S.-uri, funcționează 38 de cercuri cu 1.592 cursanți, iar în S.M.T.-uri — 12 cercuri cu 470 de cursanți.

În comune ca: Făcăieni, Săveni, Suditi, Platonești și altele s-au înscris și urmează la învățămîntul agrozootehnic de masă cîte 360 de cursanți din cultura vegetală, creșterea animalelor și hortiviticultură.

La aceste cercuri sînt lectori peste 160 de specialiști din agricultură: ingineri agronomi și zootehnicieni, medici veterinari și profesori. Ședința de instruire cu cei 160 de specialiști din agricultură, care a avut loc nu de mult la Comitetul raional de partid, a însemnat un rodnic schimb de experiență, va asigura un învățămînt de calitate.

Datorită preocupării organelor superioare, în momentul de față o mare parte din materialul didactic a și ajuns la cursanți. Pînă în prezent au fost deschise peste 160 de cercuri, urmînd ca pînă la 15 noiembrie a.c., să se deschidă și celelalte.

Inginerii Ifrim Petre de la gospodăria colectivă Bordușani, Carp Emil de la gospodăria colectivă Platonești, Constantin Petreanu de la gospodăria colectivă Jegălia, au și predat primele lecții, cursanții ascultînd cu mult interes expunerile făcute.

D. LAURENȚIU
corespondent

Ce să citim:

„Organizarea și retribuirea muncii în gospodăriile agricole colective"

de ing. GH. CURATU și ing. GH. MIRZAC

Editura Agrosilvică, 96 pagini, 1,55 lei

Încheierea colectivizării agriculturii în țara noastră ridică cu tărie problema consolidării economice și organizatorice a gospodăriilor colective, a ridicării tuturor gospodăriilor colective la nivelul gospodăriilor fruntașe.

În complexul de factori ce contribuie la întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective, alături de dezvoltarea intensivă a producției agricole și creșterea continuă a proprietății obștești, organizării raționale a muncii și aplicării măsurilor de sporire a cointeresării materiale a colectiviștilor în sporirea producției agricole printr-o justă retribuire a muncii îi revine un rol foarte important.

Lucrarea de față, apărută anul acesta în Editura Agrosilvică, aduce o contribuție valoroasă în problemele de organizare și retribuire a muncii în G.A.C.

Plecînd de la principiile de organizare și retribuire a muncii în G.A.C. și făcînd o analiză pe marginea documentelor Consfătuirii pe țară a țăranilor colectiviști, autorii arată în lucrare experiența înaintată a unor unități în problema organizării și retribuirii muncii în gospodăriile colective. Autorii dau, de asemenea, îndrumări pentru conducerile din gospodăriile colective, privind organizarea brigăzilor, planificarea muncii anuale, trimestriale și lunare, precum și o serie de îndrumări asupra modului în care trebuie să se facă repartizarea veniturilor către membri.

Lucrarea cuprinde două părți și anume: I Organizarea muncii în gospodăriile agricole colective; II Retribuirea muncii în gospodăriile agricole colective.

În prima parte a lucrării — care începe cu o sinteză asupra principiilor prevăzute în statutul model al gospodăriilor agricole colective privind organizarea muncii în gospodăriile colective, autorii tratează despre regulile de organizare a muncii în brigăzile permanente de producție, conducerea brigăzilor, organizarea muncii în ramura producției vegetale și animale, în brigăzile piscicole, ateliere și întreprinderi anexe, precum și despre organizarea muncii pentru executarea lucrărilor de construcții în gospodăriile agricole colective.

În această parte, autorii popularizează experiența gospodăriilor colective din Piscu Vechi, regiunea Oltenia, „Drapelul Roșu" din comuna Cenei, regiunea Banat, din Ștefănești-Drăgășani, regiunea Argeș, Cobadin, regiunea Dobrogea și altele în ce privește organizarea muncii în cadrul brigăzilor, organizarea echipelor, organizarea muncii în ramura producției animale etc.

În partea a II-a a lucrării, după ce se face o scurtă prezentare a importanței cointeresării materiale a colectiviștilor, modul în care se realizează aceasta, ce reprezintă ziua-muncă și care este rolul ei, autorii tratează despre normele de muncă și prețuirea lor în zile-muncă, planificarea și controlul cheltuielilor de zile-muncă, modul de calcul al zilelor-muncă etc.

O atenție deosebită au dat autorii tratării problemelor privind retribuirea muncii colectiviștilor nu numai după lucrările efectuate ci și după rezultatele muncii depuse, a retribuirii muncii colectiviștilor care lucrează în ramura producției vegetale, animale, în conducere și administrație.

Paralel cu popularizarea celor mai bune și mai eficace metode de retribuire a muncii, sînt combătute toate metodele negative, metode care nu au reușit să cointereseze masa de colectiviști în sporirea producției agricole. Autorii pun accent deosebit pe întărirea rolului zilei-muncă și folosirea chibzuită a acestora; pe stabilirea cu mare atenție și chibzuință a necesarului de zile-muncă pe culturi, ramuri de producție în sectoare de muncă; pe justa calculare a zilelor-muncă — fapt ce contribuie la întărirea disciplinei în muncă, la cointeresarea colectiviștilor și la împărțirea veniturilor după cantitatea muncii depuse etc. În acest sens este popularizată experiența gospodăriilor colective din comuna Borș, regiunea Crișana, Golășei, regiunea Galați, Hărman, regiunea Brașov, Biled, regiunea Banat și altele.

În ce privește retribuirea muncii colectiviștilor după lucrările efectuate și după producția obținută, este popularizată experiența multor gospodării colective printre care din comuna Cenei, regiunea Banat, „Calea Fericirii" din comuna Ștefănești-Drăgășani, regiunea Argeș, Cenad, regiunea Banat, din Gîrbovi, regiunea București, „Viața Nouă" comuna Sîntana și altele.

Prin tratarea simplă și clară a problemelor precum și prin abordarea tuturor aspectelor legate de organizarea și retribuirea muncii în gospodăriile agricole colective, într-un număr restrîns de pagini dar suficient pentru a lămuri pe cei interesați, lucrarea constituie un material valoros pentru cititorii cărora li se adresează — un îndreptar pentru conducerile gospodăriilor colective.

Ing. N. SAVIN
corespondent

Rezultatele obținute sînt edificatoare

Gospodăria agricolă de stat Burdujeni este situată în apropierea orașului Suceava. Ea este profilată pentru producția zootehnică. În prezent G. A. S. are un efectiv de circa 1.000 de scroafe, 2.100 porci sub 30 de kg, circa 2.800 purcei sugari și peste 7.200 de porci puși la îngrășat. Rulajul anual de porci grași se ridică la peste 25.000 de capete.

Datorită bunei îngrijiri și furajări, sporul în greutate la toate categoriile de porcine a crescut rapid. Astfel la categoria sub 30 de kg. sporul mediu zilnic a fost depășit cu 150 de g, iar la porcii mai mari de 30 de kg s-a obținut un spor mediu zilnic de 530 g față de 480 g planificat. Depășirea sporului de greutate a dus la o reducere considerabilă a prețului de cost. Bunăoară, un kg de carne de porc a fost obținut cu 1,43 lei sub prețul planificat.

Cu toate aceste rezultate, conducerea gospodăriei agricole de stat Burdujeni a ajuns la concluzia că potențialul de producție poate fi cu mult sporit. Printr-o mai bună organizare a muncii și printr-o furajare științifică, sporul de creștere poate ajunge în următoarele luni la 800 de g zilnic. În acest scop la G.A.S. Burdujeni s-a luat o serie de măsuri în vederea perfecționării procesului de producție. Și acest lucru a început cu crearea unor condiții mai bune de muncă pentru îngrijitorii sectorului porcin.

Mai întîi s-a trecut la iluminarea tuturor grajdurilor și padocurilor, prin introducerea de lumină electrică. Aceasta a dat posibilitate ca porcii să fie hrăniți și noaptea, ceea ce a contribuit la creșterea sporului în greutate.

— Cînd nu exista lumină electrică în maternități și în îngrășătorie, îmi spunea tov. N. Sireduc, directorul gospodăriei, scroafele și porcii, mai ales în lunile de toamnă și iarnă cînd ziua este scurtă, primeau hrana la orele 17 și apoi abia a doua zi la orele 7 dimineața. Deci între masa de seară și cea de dimineață erau 14—15 ore, cînd în mod normal hrănirea ar fi trebuit să se facă la un interval de maximum 8 ore. Era deci firesc ca sporurile de creștere în greutate să nu fie pe măsura posibilităților. Din această cauză aveam și multe neajunsuri la maternități, deoarece scroafele fiind furajate nerațional nășteau purceii slabi. Prin hrănirea și în timpul nopții, lipsurile arătate au fost lichidate.

Pentru a asigura asistență permanentă și la timp porcinelor, conducerea gospodăriei a amenajat la capătul fiecărei maternități cît și la adăposturile de la îngrășătorie, camere spațioase, igienice, pentru îngrijitorii de serviciu, creîndu-le condiții bune de muncă.

Dar conducerea gospodăriei nu s-a oprit aci. Sub îndrumarea organizației de partid, cu sprijinul comitetului sindicatului, s-a studiat posibilitatea ușurării condițiilor de lucru în îngrășătorie și în maternități. Astfel, după mai multe zile de studiu, s-a trecut la amenajarea unei camere pentru amestecul furajelor care se pregătesc sub supravegherea unui maistru. Aceasta a contribuit la îmbunătățirea omogenității rațiilor furajere, pe tot complexul, îngrijitorii ridicînd cu vagonetele hrana gata pregătită, scutindu-i de eforturi. Pentru purceii sugari s-a confecționat un dispozitiv automat pentru cernutul furajelor, fapt care a contribuit la evitarea îmbolnăvirilor de diaree etc. În cadrul complexului porcin s-au creat două bucătării dotate cu injectoare, pregătirea supelor și a altor rețete furajere făcîndu-se mult mai ușor decît atunci cînd se foloseau lemne. Pentru îmbunătățirea uruielilor s-au perfecționat unele dispozitive de la moară, ceea ce, a dus la efectuarea unui măciniș de bună calitate.

Aceste măsuri, au contribuit la îmbunătățirea condițiilor de viață și de muncă ale celor peste 360 de lucrători ai gospodăriei de stat Burdujeni răsfrîngîndu-se nemijlocit și asupra rezultatelor economico — financiare ale gospodăriei. Astfel, în ultimul trimestru, G.A.S. Burdujeni a reușit să-și depășească sarcina de plan la carne de porc cu 119 la sută. Muncitorii Vasile Pălăghianu și Veronica Ungureanu din brigada I porcine au depășit sporul mediu zilnic planificat la porcii puși la îngrășat cu cîte 186 de g, tov Gh. Căldăruș și Gh. Bandur au realizat cîte 346 de g spor mediu zilnic creștere față de 280 g planificat la porcii sub 30 de kg. În multe brigăzi din cadrul gospodăriei ca urmare a creșterii sporului în greutate și a economiei de furaje prețul de cost la purceii sub 30 kg. a fost redus cu mai mult de un leu la kg iar la porcii grași a scăzut cu 30% față de prețul de cost planificat. Prin buna organizare a muncii și ca urmare a cointeresării lucrătorilor, există condiții create ca și în acest an gospodăria de stat Burdujeni să realizeze și să depășească sarcinile de producție planificate, să reducă prețul de cost pe kg. carne de porc, obținînd însemnate economii și beneficii peste plan.

Z. PETRE

Brigada artistică de agitație a căminului cultural din Topoloveni, regiunea Argeș, este mult apreciată de colectiviștii din comună și de cei din împrejurimi, pentru spectacolele pe care le prezintă. Iată o parte din brigadă, pregătind o nouă piesă

MÎINI DE AUR

Omul din fața mea e uscățiv, înalt, are o figură blîndă de bunic sfătos, ochi limpezi, păr rar și încărunțit, mustață tunsă mărunt. E obișnuit să stea de vorbă cu ziariștii căci pînă acum au venit destui să-l viziteze aici la Plăiești.

Apacai Anton, căci așa se numește, are 59 de ani. De aproape cinci decenii a pus mîna pe uneltele de meșteșugar, și cîte lucruri minunate nu i-au ieșit de atunci din mînă. A fost un copil îndrăzneț, cu mintea frămîntată de multe idei. Nici nu apucase să termine ucenicia că a și făcut prima inovație a sa, înspăimîntîndu-l pe maistru care se temea să nu iasă vreo boroboață. Printr-o modificare adusă de puști la motorul care furniza curent electric atelierului, patronul economisea 15 litri de benzină pe zi. Bineînțeles, că atunci de pe urma inovației sale ucenicul n-a căpătat nimic în plus în afară de bătaie.

Cînd s-a întors din armată era lucrător și o ducea atît de bine încît umbla tot cu niște zdrențe din vechea uniformă, desculț și flămînd. Așa i-a fost și copilăria și tinerețea.

Cînd s-a înființat gospodăria colectivă la Plăiești era mecanic la moara din comună. A intrat printre primii în colectivă, căci nu degeaba, baci Anton este membru de partid din anul 1946. Ba a fost și unul dintre cei mai harnici agitatori.

— Din prima zi de la înființare, le-am spus celor din conducere că acum dacă am pășit pe acest drum trebuie musai să lucrăm an de an tot mai mecanizat. Pentru început am cumpărat o greblă mecanică și două secerători. Apoi unde găseam o mașină agricolă veche, o luam, o reparam sau o modificam și gata, în producție cu ea. Acum, dacă stăm să numărăm, avem în gospodărie vreo 110 mașini, diferite: pentru lucrări în vii, la pomi, în cîmp, pentru lăptărie, în ateliere... Cînd n-am mai avut mașini ca să le repar am început să fac inovații.

Baci Anton mă invită să-i vizitez remiza cu mașini reparate, asamblate și adaptate de el. O cositoare mecanică veche a fost bunăoară, adaptată, pentru seceratul păioaselor, cu ani în urmă cînd în colectivă era mare nevoie. Tot pe atunci, a făcut o prășitoare de porumb, sfeclă și cartofi cu o lățime de lucru de șase rînduri.

— A lucrat și 9 ha. pe zi, o laudă baci Anton. Am făcut-o după capul meu, fără să spun la nimeni. Tot cu ea se poate face plantatul cartofilor, cepei, roșiilor și ardeiului. Cînd le-am plantat cu mașina am obținut o recoltă dublă decît la semănatul cu mîna.

Meșterul se apropie de o altă inovație a sa. Îmi povestește că a făcut-o de probă pentru bătutul florii-soarelui. Circa 5-6 ani în colectivă s-a lucrat numai cu ea. Ba au folosit-o și la treieratul macului. Îmi prezintă o altă mașină care a fost adaptată să taie tulpinile de porumb în lan. Nu pridideșc să-mi notez toate caracteristicile lor, că baci Anton mă cheamă să-l întovărășesc spre grajduri, unde se aude păcănitul unui motor.

— Apăi musai să vedeți și tocătoarea mea, insistă el. A venit și un tovarăș de la stațiunea experimentală din Turda și a cronometrat-o. Toacă, după cîte a spus el,

Însemnări

cîte 100 kg. de siloz pe minut, dacă e alimentată cum trebuie.

Ce-i drept tocătoarea lucrează excelent. De altfel, cuvinte de laudă au avut și colectiviștii din Stejăria, Dumbrava, Bădeni, care au lucrat-o cu împrumut cîteva zile pentru a-și toca porumbul pentru însilozat.

— M-am gîndit însă să-i mai fac o îmbunătățire, adaugă baci Anton. Îi modific coșul ca s-o poată alimenta mai bine fiindcă tipă prea repede tuleiul și cuțitele n-au ce toca.

Discutăm și despre proiecte. Aflu că la iarnă baci Anton vrea să facă o tocătoare și pentru paie, sfeclă, bostani, varză și care să poată fi adaptată și ca moară pentru orice fel de bob. Se gîndește de asemenea, să mai facă o cositoare mecanică, cu care să se lucreze în locurile grele din deal. Cositoarea va putea fi folosită și la tăiatul porumbului și seceratul păioaselor. După calculele lui îi trebuie material puțin și un motoraș de 10 C. P. De asemenea, vrea să adapteze o prășitoare cu motor care să poată face și alte operații: să semene porumb, să împrăștie îngrășăminte, să stropească pomii și culturile atacate de dăunători.

— Eu fac și drac viu, spune rîzînd baci Anton, numai fier vechi să am, că la mine fierul vechi nu stă fără întrebuințare.

Dar iată că ne-am luat să discutăm proiectele și încă nu am terminat de văzut toate adaptările făcute de acest meșter colectivist cu mîini de aur. La magazie, bunăoară, a construit din resturi un elevator. Numai pînza a cumpărat-o. În atelier, locul unde a gîndit și zămislit toate aceste inovații, îmi arată rînd pe rînd un clește pentru crotalizat, un dispozitiv pentru prășit manual în jurul plantei, o mică pompă pentru irigat impulsionată de apă, un dispozitiv-ciocan pentru bătut sapele, o perie pentru țesălat electric animalele și altele. Rafturile din atelierul colectivei sînt tixite cu dispozitive și adaptări pe care mintea isteață, fantezia și hărnicia neobosită a meșterului Apacai le-a zămislit în mai bine de zece ani. Și chiar dacă unii colectiviști nu prea apreciază eforturile inovatorului lor, baci Anton își vede de treabă și zîmbește înțelept cînd cîte unul dintre ei vine să-i ceară, cu împrumut dispozitivul de plantat și prășit ceapa, ca să lucreze pe lotul personal.

Pe lîngă baci Anton lucrează acum și cei doi fii ai săi. Amîndoi sînt mecanici pricepuți. De aceea, nu-i de mirare că în atelierul colectivei se fac și reparații generale la camioane. Printre clienți au fost multe gospodării colective din raionul Turda, ba chiar și unele instituții.

— Nu putem lucra cît ni se propune, spune baci Anton. Cînd lucrezi bine, cu răspundere, bistoș că oamenii vin cu încredere.

În preajma meșterului Apacai înțelegi multe despre dragostea pentru meserie, despre hărnicie și sîrguință, inspirație creatoare. Baci Anton ar fi putut fi numai un bun mecanic, care în timpul liber ar fi confecționat jucării pentru nepoței, ba ar fi lucrat cîte ceva și pentru cîte un vecin. De ani de zile însă comunistul Apacai Anton a căutat să vadă ce nevoie are colectiva, s-a gîndit cum poate să ușureze munca oamenilor, să ridice productivitatea muncii și mintea sa dăruită și înzestrată, mîinile sale harnice, adevărate mîini de aur, au făurit zeci de dispozitive, adaptări, inovații. Pe toate le-a dăruit colectivei, oamenilor, la care se gîndește cu dragoste tot timpul.

Acesta e baci Anton Apacai, un colectivist din părțile Turdei, un om de o neasemuită frumusețe sufletească.

LUCIAN CURSARU

Vișeu, primul raion cineficat din Maramureș

Căminul cultural din comuna Repedea, raionul Vișeu, a fost dotat de curînd cu un aparat de proiecție cinematografică. În prezent în toate comunele și satele acestui raion există cîte un cinematograf sătesc.

Vișeu este primul raion complet cineficat din regiunea Maramureș.

Consfătuiri pe teme agricole organizate de bibliotecile sătești din Dobrogea

Consfătuirea pe tema „Creșterea producției de lapte", organizată cu colectiviștii care lucrează în sectorul zootehnic, concursul „Cine citește, obține recolte bogate", recenziile, lectura la locurile de producție din cadrul cercurilor de citit și alte acțiuni întreprinse de biblioteci în gospodăriile agricole colective din Dobrogea au contribuit la creșterea numărului de cititori la sate. Pe fișele celor 340 de biblioteci comunale și sătești s-au înscris de la începutul anului peste 100.000 colectiviști și mecanizatori — cu circa 20.000 mai mulți decît în aceeași perioadă a anului trecut.

Casa Agronomului din Brăila este una din cele mai frumoase instituții de acest fel din țară. Săptămînal, în laboratoarele și sălile de cursuri de aici, mii de colectiviști și-au ridicat calificarea lor profesională

Producții mari de lapte la G. A. S. Șandra

Situată în zona de șes a Banatului, pe un teren cu o bună fertilitate naturală, gospodăria noastră și-a dezvoltat în ultimii ani în mod armonios principalele ramuri de producție: cultura cerealieră și creșterea animalelor.

Sub îndrumarea permanentă a organizației de partid și cu sprijinul comitetului sindicatului, conducerea gospodăriei s-a preocupat îndeaproape de dezvoltarea sectorului zootehnic, de îmbunătățirea raselor de animale și de creșterea productivității acestora.

Avantajele pe care le aduc gospodăriei fermele de vaci cu lapte au fost viu discutate atît în organizația de partid a gospodăriei, cît și în consiliul de conducere, hotărîndu-se în unanimitate desfășurarea unei vaste acțiuni pentru dezvoltarea sectorului taurin. Plecînd de la aceste hotărîri, noi am reținut, an de an, exemplarele cele mai bune din prăsilă proprie și am completat fermele de vaci prin noi cumpărări de animale. În prezent, gospodăria posedă un număr de peste 800 de bovine, din care 190 vaci de lapte. În scurt timp numărul de vaci de lapte va trece de 230. Pentru obținerea unei producții sporite, o dată cu acțiunea de creștere a efectivelor și asigurarea adăposturilor corespunzătoare, o altă grijă a consiliului de conducere a fost asigurarea unei puternice baze furajere. Astfel, în afară de furajele concentrate și grosiere pe care gospodăria și le asigură din producție proprie, în această vară, s-au însilozat peste 6.000 de tone de diferite nutrețuri, predominînd porumbul. Paralel cu aceasta s-a dus o muncă susținută pentru permanentizarea lucrătorilor din sectorul zootehnic.

Drept urmare a măsurilor luate, gospodăria și-a prevăzut în plan să obțină în acest an o producție zilnică de 10,85 litri lapte pe cap de vacă furajată. Datorită aplicării unei bune furajări și îngrijiri, gospodăria de stat Șandra a realizat zilnic, în medie, cîte 12,8 litri lapte de la fiecare vacă, cu un procent de grăsime de 3,76 la sută. Sînt vaci ca: Siglinda, Paraschiva și Pupi, din lotul mulgătorului fruntaș Isaia Negruț, care și în această perioadă cînd nu mai au masă verde, dau zilnic între 25—29 litri de lapte.

Gospodăria și-a planificat să obțină în acest an cîte 3.945 de litri de lapte pe cap de vacă furajată. Pînă la 30 octombrie se și realizasera din producția anuală circa 3.600 de litri de lapte de la fiecare vacă. Faptul acesta ne arată că sînt premise ca planul anual al producției de lapte să fie îndeplinit cu o lună mai devreme. De remarcat că litrul de lapte a fost realizat, în cele zece luni, cu 1,16 lei față de 1,22 lei cît este planificat.

Pentru obținerea unor rezultate cît mai bune în sporirea producției de lapte, la începutul acestui an, mulgătorul nostru fruntaș Isaia Negruț împreună cu mulgătorii Ion Alion, de la G.A.S. Sînandrei și cu Ion David, de la G.A.S. Peciul Nou, au chemat la întrecere socialistă pe toți mulgătorii din gospodăriile agricole de stat și colective din regiunea Banat cu următoarele obiective: sporirea continuă a producției de lapte, creșterea procentului de grăsime și obținerea unor viței cît mai viguroși.

La această chemare au răspuns numeroși mulgători din unitățile socialiste din regiune printre care și ceilalți 18 mulgători ai gospodăriei noastre, care s-au angajat să obțină rezultate la nivelul fruntașilor.

Comitetul sindicatului din gospodărie, îndrumat de organizația de partid, a urmărit îndeaproape desfășurarea întrecerii socialiste. În primul semestru locul întîi l-a cucerit mulgătorul Iosif Boca, care avea realizat la începutul lunii iulie, de la lotul său de vaci, 1.900 litri de lapte mai mult față de sarcina de plan. În luna septembrie steagul de fruntaș a trecut la Simion Laboș, iar în prezent se află la Isaia Negruț. De remarcat că mulgătorul fruntaș Isaia Negruț s-a angajat ca în anul 1962 să obțină de la vacile pe care le are în primire o producție de 7.000 de litri de lapte pe cap de vacă furajată. El se apropie în prezent de îndeplinirea angajamentului. La 30 octombrie în registrul său personal se afla trecută cantitatea de 6.222 de litri lapte muls de la fiecare vacă.

La noi furajarea se face în funcție de producția de lapte, de starea fiziologică a animalului și de anotimp. Rațiile sînt alcătuite în așa fel, încît ele asigură necesarul de substanțe nutritive. Comitetul sindicatului organizează consfătuiri de producție în care conducerea gospodăriei discută cu mulgătorii, brigadierii și inginerii printre altele și măsurile ce trebuie luate atunci cînd se trece de la un regim de furajare la altul. Tot pentru mărirea producției de lapte, în cadrul gospodăriei s-au organizat numeroase schimburi de experiență, unde mulgătorii fruntași Gheorghe Ganea, Anton Creisinger și Isaia Negruț, au împărtășit din munca lor celor rămași în urmă, explicîndu-le pe larg metodele lor de muncă.

Urmînd îndemnul și exemplul comuniștilor, întregul colectiv de mulgători din gospodăria noastră, luptă pentru continua sporire a producției de lapte.

ION COVRIG
director al gospodăriei agricole de stat Șandra, regiunea Banat

Fiecare gospodărie colectivă, o unitate puternică, înfloritoare

TOATE TERENURILE CÎT MAI BINE VALORIFICATE

— Din experiența gospodăriilor agricole colective din regiunea Galați —

Prin valorificarea nisipurilor

În jurul comunei noastre, întinse suprafețe de teren sînt alcătuite din nisipuri. Productivitatea acestor tarlale, în condițiile cultivării porumbului ori plantelor tehnice, s-a dovedit a fi foarte scăzută (abia 500—600 kg porumb și numai 600—700 kg floarea-soarelui la hectar). Colectiviștii noștri au încercat să cultive și grîu pe asemenea tarlale. Dar n-au obținut nici un fel de rezultate.

Prin 1953, au venit în gospodărie cîțiva tovarăși de la comitetul regional de partid. Ei au văzut că pe o suprafață destul de mare, pe nisipuri, cultivam pepeni.

— De ce vă irosiți munca în acest fel? s-a interesat unul dintre oaspeți.

— Dar ce să cultivăm pe astfel de terenuri? l-a întrebat unul dintre colectiviști. Am făcut doară experiențe. Cerealele, floarea-soarelui, nu merg.

— Puneți viță de vie, ne-a îndemnat oaspetele. Și o să vă convingeți că altele au să fie foloasele. Problema aceasta am discutat-o apoi în adunarea generală și colectiviștii au căzut de acord. În acel an, cu sprijinul inginerului nostru agronom, am trecut la desfundatul primelor 3 ha pe nisipuri. După 3 ani, am obținut de aci prima recoltă de struguri. Producția era bună, iar noi, firește, eram bucuroși.

În anul următor, încurajați de primele rezultate, am plantat viță de vie pe suprafețe mai mari de nisipuri (26 de hectare). În 1958, au fost plantate alte 49 de hectare, în 1961 încă 30 de hectare, iar în acest an 22 de hectare. În anul viitor vom planta alte 50 de hectare. De altfel, mecanizatorii Stoian Albu și Gheorghe Mirică, din brigada I de la S.M.T.-Cioara-Doicești, au și terminat desfundarea — nu a 50, ci a 70 de hectare, pe nisipuri.

În acest an, am avut 72 de ha cu viță de vie pe rod — toate plantate — așa cum am arătat mai sus, în ultimii 9 ani. De pe fiecare hectar am recoltat cîte 6.500 kg de struguri. Gospodăria a livrat cooperației de consum peste 10.000 kg de struguri de masă și 22 de vagoane de struguri din soiurile Băbească, Riesling și Chasselas d'oré întreprinderii Vin-alcool. Gospodăria a realizat astfel un venit de 500.000 de lei. Deosebit de cantitățile de struguri livrate, se distribuie și colectiviștilor, pentru zilele-muncă efectuate, însemnate cantități de vin.

Adunarea generală a gospodăriei — ținînd seama de rezultatele dobîndite pînă acum — a hotărît să intensificăm ritmul plantațiilor de vii pe nisipuri, astfel încît în 1965 să avem 500 de ha cu viță de vie.

Totodată, au fost luate măsuri în vederea sporirii producției de struguri la hectar, acordînd o atenție deosebită înmulțirii numărului de butuci și fertilizării viilor.

Sîntem hotărîți să răspundem prin realizări cît mai de seamă cinstirii pe care partidul și guvernul au adus-o gospodăriei noastre, decorînd-o în acest an cu Ordinul Muncii clasa I.

NICOLAE S. NICOLAE
președintele gospodăriei colective „Grivița Roșie" din comuna Însurăței, raionul Brăila

„O preocupare principală a gospodăriilor colective trebuie să fie luarea tuturor măsurilor pentru folosirea cu grijă și cît mai eficientă a pămîntului."

(GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ: Raport la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale)

La gospodăria agricolă colectivă din comuna Chiraftei, importante suprafețe în pantă au fost amenajate în terase și plantate cu pomi fructiferi.

Culturi intercalate și duble

Problema folosirii pămîntului în chip cît mai rațional ne-a preocupat în mod deosebit, mai cu seamă începînd din anul 1960. Printre aceste preocupări, se numără și cea privind extinderea practicii culturilor intercalate și duble.

Unii colectiviști de-ai noștri, aveau deja o experiență valoroasă în ce privește culturile intercalate și cele duble.

De aceea, în anul 1960, în cadrul gospodăriei s-au cultivat 50 hectare cu porumb intercalat cu fasole; în anul următor suprafața respectivă a fost extinsă la 100 de hectare, iar în 1962 la 300 de hectare.

Anul acesta, porumbului i s-au dat 3 prașile mecanice și 3 pe rînd, manual. Concomitent cu porumbul a fost prășită cu grijă și fasolea, astfel încît, cu toate condițiile grele de climă pe suprafața respectivă — arată adînc în toamna trecută — noi am obținut cîte 2.800 kg porumb boabe și cîte 80 kg fasole la hectar.

De asemenea am mai însămînțat 10 hectare cu fasole într-o livadă a gospodăriei, neintrată pe rod și alte 10 hectare în via din anul al II-lea. De pe suprafețele respective s-au obținut în medie cîte 75 kg fasole la hectar.

Deosebit de aceste culturi intercalate, la gospodăria noastră s-au însămînțat în cultură dublă și 250 hectare cu porumb, după recoltarea grîului. Acest porumb a asigurat masa-verde pentru pășunat, timp de 3 săptămîni, pentru cele 115 vaci de lapte și alte taurine ale colectivei. Gospodăria noastră a putut astfel economisi o mare cantitate de furaje, îndeosebi fînuri, care au fost uscate și clădite pentru perioada de stabulație a animalelor.

Față de rezultatele obținute anul acesta, adunarea generală a gospodăriei a hotărît ca în 1963 să se însămînțeze 400 hectare cu fasole intercalată în porumb, și cel puțin 350 hectare cu culturi duble, astfel încît să obținem de pe aceleași suprafețe de teren, producții cît mai sporite.

IACOB GHEORGHE
vicepreședintele gospodăriei agricole colective din comuna Foltești, raionul Galați

Pămînturi trezite la viață

În raza comunei noastre exista o suprafață de teren de vreo 250 de hectare care, în trecut era aproape an de an inundată de apele Buzăului. Acestea ne distrugeau semănăturile. Descurajați, de la o vreme am renunțat chiar să mai însămînțăm aceste terenuri. În locul culturilor, pe ele au început să crească în voia lor cătinișurile.

Dar, lucrurile n-au rămas așa, Cu vreo 4 ani în urmă, la îndemnul organelor raionale de partid și de stat, cu sprijinul și sub îndrumarea specialiștilor, am început executarea unei importante lucrări de îndiguire. Lucrarea a necesitat desigur un volum mare de muncă. Cum însă în executarea ei erau interesate și alte unități agricole socialiste, și cum colectiviștii au învățat să se ajute între ei frățește, la executarea digului au dat ajutor și alte comune cum ar fi Deculești, Filipești sau Găiseanca. Din gospodăria noastră au mers aproape zilnic la lucru cîte 250—300 de oameni. În 1961, lucrarea a fost terminată. A fost executat un dig cu o lungime de vreo 7 km. de aproape 3 m înălțime și cu o lățime la bază de 8—9 metri. Digul ferește acum de furia apelor toate terenurile din această zonă inundabilă a Buzăului, printre care și cele 250 de hectare ale gospodăriei noastre. Chiar în toamna anului 1961, noi am trecut la defrișarea cătinei, pe o suprafață de 100 hectare, și am arat adînc terenul. În primăvara aceasta, pe suprafața respectivă am semănat porumb pentru furaj. 80 de hectare au fost pășunate cu vitele și ne-au asigurat nutreț verde din abundență pentru o bună perioadă de vreme, iar 20 de ha le-am oprit pentru siloz.

Anul acesta, am mai defrișat de cătinișuri alte 110 hectare și le-am arat, urmînd ca în primăvară să fie însămînțate cu culturi furajere. Pe cele 100 de hectare defrișate din anul trecut, am semănat în toamna aceasta grîu. În anul viitor, va fi luată în cultură întreaga suprafață de teren scoasă de sub pericolul inundațiilor.

Socotind că în următorii ani vom cultiva pe întreaga suprafață grîu ori porumb și vom obține la hectar cel puțin cîte 1560 kg și respectiv 3150 kg cît a fost media recoltelor respective anul acesta în condiții neprielnice de climă, se poate înțelege ce spor mare de producție va aduce gospodăriei noastre trecerea în circuitul agricol a acestei suprafețe.

MARIN SALIVAN, ȘTEFAN PITROP, ALEXANDRU MIRCEA și GHEORGHE CLOȘCA
membri ai gospodăriei colective „I. C. Frimu" din comuna Mircea Vodă, raionul Făurei.

Prin folosirea puternicelor tractoare pe șenile cu care sînt înzestrate și S.M.T.-urile din regiunea Galați, lucrările de desfundat pe terenuri în pante se execută cu randament sporit. În fotografie: un tractor lucrînd la gospodăria colectivă din Bujoru

Fiecare palmă de loc...

Am vizitat împreună cu tov. Niculae Iriminoiu, inginerul agronom al gospodăriei colective „Viață Nouă" din comuna Valea Cinepii, sectorul zootehnic al acestei unități. Număr grajdurile. Sînt 12 la număr. Pe alături, alte construcții durabile: 3 hale pentru păsări, 2 maternități pentru scroafe, 3 magazii de cereale, o mare remiză pentru mașini, un atelier de lemnărie și fierărie.

Toate au fost amplasate cu multă grijă pentru economisirea terenului. Fără să fie înghesuite — grajdurile, magaziile și celelalte sînt grupate nu departe de sediul gospodăriei. În așa fel încît într-un ceas poți da o raită pe la toate obiectivele ridicate în ultimii ani.

— Am căutat să folosim cu chibzuință fiecare palmă de loc, îmi spune inginerul agronom, referindu-se în primul rînd la modul cum sînt așezate construcțiile. Iar în ultimul timp, urmînd indicațiile organelor de partid, am trecut la recuperarea a însemnate porțiuni de teren, prin înlăturarea drumurilor de prisos, ori prin scoaterea tufișurilor și a pomilor răzleți.

Prin această acțiune au fost redate agriculturii nu mai puțin ca 10 hectare. Cum în acest an colectiviștii de aci au obținut cîte 1810 kg grîu la hectar și cum drumurile desființate erau chiar pe tarlalele respective, înseamnă că ei au obținut în plus aproape două vagoane de grîu.

Stau de vorbă cu bătrînul colectivist Soare Anghelache, membru de partid și Stelian Decu. De la ei aflu un alt amănunt care dovedește preocuparea continuă a consiliului de conducere al gospodăriei, pentru redarea în circuitul agricol a unor cît mai mari porțiuni de teren, care pînă de curînd nu erau utilizate în acest sens.

— Uite colo — îmi arată la orizont tov. Soare — erau perdele de salcîmi. Străjuiau de peste 25 de ani dar n-aduceau nici un folos, căci nu erau măcar plantate contra vînturilor obișnuite pe la noi. Anul ăsta, perdelele au fost defrișate. Au lucrat circa 80 de oameni vreo 20 de zile. Am recuperat aproape 7 hectare pe care în luna octombrie s-a însămînțat grîu.

Bătrînul Soare nu a uitat să adauge și faptul că lemnele obținute cu prilejul defrișărilor au fost folosite la construcția unui complex porcin pentru 300 de capete, la o hală de păsări pentru 2.000 de capete, la un grajd pentru 120 de taurine și la 2 pătule...

AL. RAICU

Pe scurt

● În anul 1962, în raionul Galați au fost amenajate în terase, în vederea plantării de vii, încă 173 hectare. La gospodăria agricolă colectivă din comuna Foltești au fost amenajate 20 hectare, la cea din Tulucești, 20 ha, la cea din Scînteești 15 ha etc.

La gospodăriile colective „Progresul" din comuna Șivița și „Grivița Roșie" din comuna Catargiu, întrucît terenurile respective sînt în pantă mai lină, la desfundatul terenului pe 10 ha și respectiv 4 ha, s-au lăsat benzi tampon, împiedicîndu-se astfel procesul de eroziune a solului.

● **În prezent, în raioanele Focșani, Panciu, Tecuci și Bujoru, se execută lucrări de combatere a eroziunii solului și de ridicare a productivității pajiștilor pe o suprafață de circa 2000 hectare.**

● În cadrul gospodăriilor colective din regiune au fost identificate importante suprafețe cu perdele și păduri pînă la 10 ha, care prin defrișare sînt redate circuitului agricol. La gospodăriile colective din comuna Matca, raionul Tecuci, de exemplu, au fost defrișate 160 hectare, la cea din Negrilești, același raion 26 ha, la gospodăria din Gropeni, raionul Brăila, 34 ha etc.

● **Pînă în 1965, în gospodăriile colective din regiune se vor valorifica, prin plantări de viță de vie circa 7.000 hectare de nisipuri. Numai în primăvara anului viitor se vor amenaja și planta pe nisipuri peste 1000 de hectare cu vie.**

● În vederea desfundărilor ce se execută pentru noi plantații de vii, în dotația S.M.T.-urilor Florești, Chiraftei, Tecuci, Șendreni și Berești există și 19 tractoare S—80 și S—100 repartizate celor 5 brigăzi constituite pentru combaterea eroziunii solului. Anul acesta, brigăzile respective au desfundat 1555 ha.

Alte 2 tractoare DT—54 sînt în dotația S.M.T.-ului Făurei și sînt folosite la defrișări de vii hibride și desfundări de terenuri nisipoase. Cu aceste tractoare în 1962 s-au desfundat 515 hectare.

● **În primăvara acestui an, în rîpele și ravenele din perimetrele unităților agricole socialiste ale regiunii s-au plantat circa 3 milioane de puieți silvo-pomicoli, dîndu-se în felul acesta o folosință acestor terenuri complet distruse și oprindu-se în același timp extinderea eroziunii pe terenurile învecinate, care sînt în circuitul agricol.**

Zilele acestea, va începe plantarea a încă 2 milioane de puieți în rîpe și ravene.

Folosirea chibzuită a pămîntului — o problemă centrală

(Urmare din pag. 1)

lenite și transformate în teren arabil.

De asemenea, suprafețe mari au fost redate în circuitul arabil prin desființarea unor drumuri de exploatare ce nu-și justificau existența, sau cu lățimi prea mari. Exemple demne de urmat în această privință sînt gospodăriile colective din Matca, raionul Tecuci, Braniștea și Șivița, raionul Galați, Gologanu și Hîngulești, raionul Focșani, Gănești, raionul Bujoru și altele, care prin desființarea drumurilor de prisos au redat circuitului arabil însemnate suprafețe de teren.

Prin toate acțiunile amintite, gospodăriile colective din regiunea noastră și-au mărit anul acesta suprafața arabilă cu 6.760 de hectare, realizînd aproape 96 la sută din sarcina anuală de plan — ceea ce ne dă garanția că pînă la sfîrșitul anului această sarcină va fi cu mult depășită.

Paralel cu acțiunile de mai sus, menite să ducă la creșterea suprafețelor arabile ale unităților agricole, în cadrul regiunii s-au desfășurat în ultima vreme și alte lucrări care au avut ca scop redarea de noi terenuri agriculturii. **Astfel, numai prin executarea unor lucrări de îndiguiri, s-a izbutit ca în ultimii ani să fie scoase de sub pericolul inundației circa 63.000 de hectare din luncile rîurilor.** Alte noi suprafețe inundabile sau terenuri înmlăștinite au fost identificate, urmînd ca pe baza studiilor întocmite, să se treacă la introducerea lor în circuitul permanent al agriculturii, prin executarea unor lucrări de îndiguiri și desecări.

Regiunea Galați dispune în prezent și de peste 150.000 hectare de terenuri în pantă, supuse eroziunii. Din acestea, peste 30.000 hectare sînt terenuri neproductive, ce-și pot găsi cea mai bună folosire prin amenajarea și plantarea lor cu vii și pomi. Tot astfel peste 40.000 de hectare de pășuni în pantă sînt degradate din cauza eroziunii.

Pentru o folosire rațională a terenurilor de pantă s-au luat măsuri de prevenire și combatere a eroziunii solului și de ridicare a fertilității acestuia. Astfel, în întreaga regiune, pe terenurile arabile în pantă se execută arăturile pe curba de nivel, primul mijloc de oprire a scurgerilor pe versanți. De asemenea, gospodăriile colective au fost îndrumate să incorporeze gunoi de grajd pe terenurile supuse eroziunii, ceea ce are ca efect atît fertilizarea solului, cît și prevenirea eroziunii, asigurîndu-se infiltrarea în pămînt a unei cantități mai mari de apă. Tot în acest scop multe gospodării colective ca cele din Băleni, Tulucești, Firtănești etc., au executat culturi în fîșii, adică o alternanță între păioase și prășitoare.

O atenție deosebită au acordat și acordă gospodăriile colective din regiune valorificării terenurilor neproductive. Astfel, în regiunea noastră s-au amenajat și plantat cu vii și pomi în ultimii ani, peste 6.000 hectare, în special prin terasare, din care peste 2.600 hectare în 1962. Suprafețe mari au amenajat și plantat cu pomi și viță de vie gospodăriile colective din Tudor Vladimirescu și Băleni, raionul Bujoru, Pechea și Oasele, raionul Galați, Matca, raionul Tecuci etc. Primele producții obținute de pe aceste terenuri, (de pildă 6.500 kg. struguri la hectar la gospodăria colectivă din T. Vladimirescu și peste 6.000 kg. la cea din Băleni) au convins pe colectiviști de necesitatea continuării executării unor asemenea lucrări. Numai în anul viitor, bunăoară, gospodăriile colective vor executa terase și vor planta viță de vie și pomi fructiferi pe mai bine de 3.000 hectare de terenuri în pantă.

Un ajutor prețios în amenajarea de terase l-au primit și îl primesc gospodăriile din partea statului. În ultimul timp au fost înființate cinci brigăzi mecanizate de combatere a eroziunii solului. Lucrărilor mecanizate li se adaugă cele efectuate manual de către colectiviști, pe terenuri cu pante mari, unde nu se pot folosi tractoarele.

Tot în cadrul preocupărilor pentru o folosire rațională a pămîntului trebuie amintită **acțiunea de valorificare a terenurilor nisipoase din raioanele Brăila, Făurei și Tecuci.** Pe terenuri nisipoase care nu produceau aproape nimic, în prezent, prin plantarea de vie, se obțin producții de aproape 10.000 kg. struguri la hectar. Suprafețe însemnate de nisipuri au valorificat prin plantări de viță de vie gospodării colective ca cele din Însurăței, raionul Brăila, Munteni, raionul Tecuci etc. Pe întreaga regiune, pînă în prezent au fost plantate, pe nisipuri, peste 2.500 de hectare cu vie, acțiunea urmînd a lua o mare amploare în anii viitori.

Am arătat doar cîteva din măsurile întreprinse în regiunea Galați pentru continua mărire a suprafețelor din circuitul agricol, pentru o cît mai chibzuită folosire a pămîntului. Alte măsuri se referă la îmbunătățirea pășunilor erodate, stingerea ogaselor și ravenelor etc.

Mobilizînd și pe mai departe masele de colectiviști în executarea tuturor acestor lucrări, gospodăriile colective din regiunea noastră vor putea rezolva cu succes problema folosirii cît mai bune a pămîntului, în vederea obținerii de producții agricole cît mai bogate, consolidării puterii lor economice și asigurării unor venituri tot mai mari membrilor lor.

Viile plantate pe terase la gospodăria agricolă colectivă din comuna Tudor Vladimirescu au dat anul acesta o recoltă bogată de struguri. Iată în fotografie un aspect din timpul culesului

Pe pante — vii și pomi

De vorbă cu tovarășul Mihai Botea

Inginerul agronom al gospodăriei colective „Steagul lui Lenin" din comuna Băleni, raionul Bujoru.

— Acțiunea de valorificare a terenurilor de coastă, supuse eroziunii, prin amenajarea și plantarea lor cu viță de vie și cu pomi fructiferi — mi-a spus inginerul — a început în gospodăria noastră în 1957. În anul acela s-au plantat pe pante 5 ha cu vie. Via dezvoltîndu-se bine, colectiviștii n-au mai așteptat pînă la intrarea ei pe rod pentru a trece la extinderea acestei culturi. Chiar în al doilea an, în 1958, s-au mai amenajat și plantat 10 ha cu viță de vie și alte 10 ha cu pomi fructiferi. De atunci, an de an, sectorul viti-pomicol al gospodăriei noastre a crescut, ajungînd anul acesta la 115 ha, din care 70 ha cu vie și 45 ha cu pomi.

— Cîteva cuvinte despre tehnica amenajării și a plantărilor.

— Mai întîi, se cade să arătăm că via și pomii fiind plantați pe terenuri cu pante mari, care cu ani în urmă erau aproape complet neproductive, a trebuit să fie luate măsurile cuvenite pentru combaterea eroziunii. În acest scop, pe 38 de hectare din cele plantate cu vie, au fost executate terase, iar pe restul suprafețelor s-a folosit sistemul benzilor înierbate. Atît pe terase cît și în sistemul benzilor înierbate, distanța între rînduri este de 1,50 m, iar pe rînd de 1,20 m, ceea ce asigură o densitate de 4200-4300 butuci la hectar. Pe viitor, ne propunem să asigurăm pe cît posibil o densitate mai mare. La pomi, am folosit sistemul teraselor individuale, în formă de diguri-potcoavă.

— Ce perspective există pentru continuarea acțiunii de valorificare a terenurilor de coastă?

— Perspectivele sînt deosebit de mari. În raza comunei avem o suprafață destul de întinsă cu astfel de terenuri supuse eroziunii. Din partea colectiviștilor există, de asemenea, dorința de a extinde plantațiile viti-pomicole. Aceasta, cu atît mai mult cu cît în 1962 de pe cele 39 de ha cu vii intrate pe rod, gospodăria a realizat un venit bănesc de peste 400.000 lei. În plus, nu e lipsit de importanță să amintesc faptul că în curînd gospodăria noastră se va unifica cu cealaltă gospodărie colectivă din comună și că, prin aceasta, se va crea posibilitatea executării unui volum sporit de lucrări de terasare. Deocamdată, noi avem deja pregătite, prin terasare, 10 ha. pentru a fi plantate cu vii. Alte 10-15 hectare vor mai fi terasate pînă la sfîrșitul anului. Conform planului de perspectivă, cele două gospodării din comună, care, așa după cum am mai spus, se vor unifica, vor ajunge pînă în 1965 la suprafața de 300 de hectare de vie și 120 ha de livadă, față de 120 de hectare cu vie și 85 cu pomi cît au împreună în momentul de față.

Cînd via și livada de pe această suprafață vor fi în întregime pe rod, venitul bănesc adus de sectorul viti-pomicol va fi de cel puțin 4.000.000 lei anual. Puterea economică a gospodăriei va crește deci considerabil și pe această cale a punerii în valoare deplină a terenurilor neproductive sau slab productive.

V. POMPILIU

Din U.R.S.S.

NOI CĂRȚI AGRICOLE

Editura agricolă din Moscova a tipărit recent două cărți intitulate: „Păstăioasele furajere" și „Mazărea". Ele cuprind culegeri de articole consacrate în cea mai mare parte noilor metode, deosebit de eficiente, de cultivare a păstăioaselor și mazărei, selecției și semenologiei acestor culturi, raionării soiurilor care prezintă cele mai mari perspective. Materialul foarte variat, autenticitatea datelor obținute pe cale experimentală și în producție, luarea în considerare a particularităților diferitelor zone și, mai ales, concretizarea metodelor agrotehnice care asigură obținerea de recolte mari — toate acestea fac din cărțile în cauză ajutoare prețioase pentru oamenii muncii din agricultură.

Culegerea „Păstăioasele furajere" cuprinde 35 de articole, deschizîndu-se cu o prefață semnată de K. G. Pisin, ministrul Agriculturii al U.R.S.S. Eminentul savant sovietic academicianul D. N. Prianișnikov dă o seamă de importante recomandări de principiu.

Plin de conținut și foarte convingător este articolul semnat de N. I. Cekanova, Erou al Muncii Socialiste, agronom la gospodăria didactică-experimentală a Institutului agronomic din Altai. Autoarea generalizează cu multă competență experiența îndelungată a cultivării acestor plante în gospodăriile din ținutul Altai, caracterizînd soiurile de perspectivă ale păstăioaselor furajere, indicînd locul lor în asolamente, vorbind despre epocile și metodele de însămînțare, despre lucrările de întreținere și acordînd o mare atenție lucrărilor de mecanizare a recoltării. Pe bază de exemple concrete, autoarea arată rolul acestei culturi în hrănirea porcilor, a vitelor cornute mari, oilor și găinilor. Merită atenție, de asemenea, și experiența însilozării porumbului în amestec cu paie de păstăioase.

Articolul semnat de V. I. Metelev, directorul Institutului de cercetări agricole din Altai, face bilanțul folosirii în tot cursul anului a silozului de porumb și culturi păstăioase în hrana animalelor.

Problemele pe care le ridică în carte M. P. Elsukov, membru-corespondent al Academiei de științe agricole „Lenin", I. V. Peive, membru-corespondent al Academiei de Științe a U.R.S.S., P. I. Kostrov, B. V. Fedoseev și L. K. Murahdanian — reducerea perioadei de vegetație la păstăioasele furajere prin metoda [illegible] și a soiurilor, aplicarea de microîngrășăminte, mecanizarea complexă a cultivării păstăioaselor furajere au o mare importanță economică.

Cartea „Păstăioasele furajere" prezintă experiența folosirii acestor culturi în Kazahstan, în zona centrală de cernoziom și în zonele fără cernoziom, în ținuturile baltice și în alte regiuni ale țării.

Culegerea „Mazărea" generalizează experiența colhozurilor, sovhozurilor și a institutelor de cercetări științifice în cultivarea mazării în Ucraina, în zona centrală de cernoziom, în ținutul Volgăi, în Kuban, în zona fără cernoziom a R.S.F.S.R., în Bielorusia și Letonia, în ținutul Țelinnîi, Siberia apuseană, ținutul Krasnoiarsk și în Altai.

Articolele cuprinse în carte sînt scrise de V. M. Kavun, Erou al Muncii Socialiste, președintele colhozului „Congresul al XXII-lea al P.C.U.S." din raionul Berșadski, regiunea Vinnița, D. V. Boiko, Erou al Muncii Socialiste, președintele colhozului „Lenin" din raionul Cemerovețki, regiunea Hmelnițki, I. P. Volovcenko, Erou al Muncii Socialiste, directorul sovhozului „Petrovski" din regiunea Lipețk și de o seamă de lucrători de la institutele de cercetări științifice și din organele agricole.

Cartea arată de o manieră convingătoare ce avantaje economice prezintă mazărea ca cultură alimentară și furajeră. Articolele cuprinse în carte înfățișează experiența obținerii de recolte mari de mazăre prin aplicarea agrotehnicii înaintate și folosirea pe scară largă a celor mai bune soiuri raionate, ele vorbesc despre selecția acestei culturi. Culegerea acordă o atenție deosebit de mare problemelor legate de mecanizarea lucrărilor de cultivare, recoltare, curățire și uscare a mazării.

ȘTIRI EXTERNE

Congresul al VIII-lea al P. C. Bulgar și-a încheiat lucrările

După ce a ales noul Comitet Central al partidului, compus din 101 membri și 67 membri supleanți ai C.C., precum și comisia centrală de revizie formată din 23 de membri — cel de-al VIII-lea Congres al Partidului Comunist Bulgar și-a încheiat la 14 noiembrie lucrările într-o atmosferă entuziastă.

Comitetul Central al P.C. Bulgar a ales în prima sa plenară Biroul Politic al C.C. al P.C.B., pe președintele Comisiei de Control a C.C. al P.C.B., pe președintele Comisiei Centrale de Revizie a P.C.B., și Secretariatul C.C. al P.C.B. — prim secretar fiind ales Todor Jivkov.

Avioane de vînătoare cu reacție pentru forțele O.N.U. din Congo

De curînd aviația katangheză a bombardat o serie de localități din Katanga de nord, aflate sub controlul armatei naționale congoleze. Totodată, separatistul Chombe a amenințat din nou cu războiul în cazul în care forțele O.N.U. vor încerca cu mai multă insistență să-l determine să readucă Katanga în componența Republicii Congo.

În urma acestor fapte, secretarul general provizoriu al O.N.U. a cerut unui număr de țări membre ale Organizației Națiunilor Unite să furnizeze de urgență forțelor O.N.U. din Congo avioane de vînătoare cu reacție.

Kenya a cerut independența

Poporul din Kenya a cerut prin Jomo Kenyatta, președintele Uniunii naționale africane, cel mai mare partid politic din țară, să se acorde Kenyei independența în cel mai scurt timp și a avertizat guvernul englez împotriva oricărei amînări a ținerii alegerilor. Această cerere este conținută în telegrama adresată de Kenyatta ministrului englez al relațiilor cu Commonwealthul și al coloniilor, Duncan Sandys.

Liderul Uniunii naționale africane din Kenya arată că se va retrage din actualul guvern de coaliție dacă nu se va anunța în curînd data alegerilor.

Cercurile colonialiste britanice intenționează să amîne alegerile și întîrzie prin toate „mijloacele acordarea independenței Kenyei, spre a folosi situația care s-a creat în interesul consolidării pozițiilor lor în Africa de est.

Intenții de agresiune împotriva Cubei

Din relatările presei reiese că S.U.A. intenționează să folosească baza militară Guantanamo pentru o agresiune împotriva Republicii Cuba. În această privință, corespondentul din Guantanamo al ziarului american „New York Times", arată că la 19 octombrie aici au sosit mii de soldați din infanteria marină cu armament greu și muniții. Același corespondent mai arată că unitățile de desant și de geniu construiesc pe crestele dealurilor cazemate din beton. Artileria și tancurile sînt ascunse în păduri și în munți. Două aerodroame au fost ocupate cu avioane de bombardament și de vînătoare cu reacție, și de bombardiere capabile să efectueze zboruri în picaj.

Tot în legătură cu ceea ce se petrece la baza de la Guantanamo, corespondentul ziarului „New York World Telegramm and Sun" arată că pe înălțimi au fost amplasate tunuri și cuiburi de mitraliere, apărate cu saci de nisip, că contratorpiloarele și navele militare au fost aduse chiar lîngă litoral, iar tunurile de pe aceste nave sînt gata să deschidă focul.

În timp ce S.U.A. sînt preocupate de pregătiri militare, poporul cuban își continuă munca pașnică. „Nu există nici o dovadă că cubanii s-ar pregăti să atace" — a declarat generalul Collins, comandantul infanteriei marine de la baza de la Guantanamo.

Crimă cu care se încearcă sabotarea programului de reformă agrară în Iran

Șeful organizației pentru efectuarea reformei agrare în provincia Fats Siraz, Malek Ahedi, a fost asasinat. În legătură cu această crimă, ministrul agriculturii din Iran a declarat că în spatele asasinilor se află marii moșieri care au organizat acest asasinat pentru a sabota aplicarea programului reformei agrare.

Din R. S. Cehoslovacă

Mai aproape de viață

În fiecare vineri, autobuzul din Strakonic aduce în satul Psestjowice un grup de elevi practicanți. De fiecare dată îi întîmpină cineva din conducerea cooperativei agricole.

După ce primesc sarcina pentru ziua respectivă, școlarii se răspîndesc, unii pe cîmp, alții la grajdul de vaci sau la ferma de păsări.

Trebuie spus că școlarii aceștia sînt priviți aici ca niște adevărate ajutoare. Planul lecțiilor practice este întocmit dinainte. Școlarii fac cunoștință treptat cu toate profesiile agricole de bază, cu modul de gospodărire în colectiv.

La început, e drept, unii din cooperativă se plîngeau că copiii cer multă atenție și că asta îi împiedică de la lucru. Dar băieții și fetițele de la oraș se apucau cu atîta seriozitate de orice treabă, încît în scurtă vreme atitudinea față de dînșii s-a schimbat cu totul.

A trecut un an. Școlarii s-au învățat să pregătească hrana pentru vite, să pună siloz, să usuce finul, să aleagă răsadurile, să însămînțeze culturile de primăvară și să întrețină legumele. Unii chiar au învățat să conducă mașinile!

Fiecare elev care face practică în cooperativă are un caiet de lucru, în care se notează scopul muncii efectuate și executarea ei. După aceste însemnări învățătoarea apreciază munca depusă și pune nota cuvenită.

Conducerea cooperativei a vărsat școlii din Strakonic 4.000 de coroane pentru munca efectuată de elevi. Cu acești bani s-au cumpărat salopete de lucru și utilaje pentru atelierul școlii.

Mulți dintre școlari au început să manifeste un interes deosebit față de agricultură. Astfel, Miluska Filowa vrea să învețe la o școală agricolă, iar Boguska Hlawkova vrea să se facă biolog.

Căpătînd deprinderi, școlarii se vor simți mai siguri de ei atunci cînd vor păși pe drumul muncii care îi așteaptă.

L. SOJFERTOWA

Un autotractor neobișnuit

În R.P. Polonă a fost brevetată construcția unui autotractor fără roți care dezvoltă o viteză nu prea mare, dar poate în schimb transporta încărcături mari. La exterior autotractorul seamănă cu o ladă de oțel pe glisiere. În interior este montat un vibrator electric. Datorită oscilațiilor acestuia întreaga construcție se deplasează cu o viteză de 7,5 m pe minut.

Autotractorul este destinat în primul rînd transportării încărcăturilor în întreprinderi. El poate fi utilizat și în loc de buldozer. Principalele avantaje ale mașinii sînt dimensiunile mici, consumul redus de energie, ușurința dirijării și simplitatea fabricației.

SPORT

Însemnări după etapa finală a campionatului republican de oină

Echipa de oină Biruința-G.A.C. Gherăiești, regiunea Bacău, clasată pe locul 2 la etapa finală a campionatului republican, ediția 1962

Inaugurat încă din luna aprilie, sezonul competițional de oină pe anul 1962 s-a încheiat săptămîna trecută, o dată cu desfășurarea etapei finale a campionatului republican. Bilanțul acestei activități este pozitiv și constituie un frumos succes pe linia dezvoltării sportului nostru național. Și iată cîteva exemple edificatoare.

În acest an, sute de echipe din comunele și satele din țară au fost antrenate în competițiile de masă: „Spartachiada de vară a tineretului", „Cupa Agriculturii", sau au participat la importantele competiții: „Cupa regiunilor" și „Campionatul republican". La aceste întreceri și-au disputat întîietatea alături de formațiile cu o activitate mai îndelungată, numeroase echipe sătești înființate mai recent și care cuprind mii de tineri colectiviști, mecanizatori și elevi, fii ai harnicilor lucrători de pe ogoarele fără haturi. De pildă, se poate arăta că numai la întrecerile din cadrul „Cupei Agriculturii" au fost prezenți aproape 30.000 de concurenți. Ei au avut prilejul să-și petreacă timpul liber în mod plăcut și util, participînd, mai în fiecare duminică, la pasionante întreceri de oină. De asemenea, este de remarcat că, în general, concurenții au dovedit o mai bună pregătire și au oferit jocuri de un ridicat nivel tehnic.

După cum am arătat și la început, bogata activitate competițională la oină pe acest an a culminat cu întrecerile finale ale campionatului republican, care au avut loc în zilele de 10 și 11 noiembrie, pe stadionul „Locomotiva" din Buzău. Aici au fost prezente cele mai bune echipe din țară, respectiv: Biruința-G.A.C. Gherăiești (raionul Roman), Avîntul-G.A.C. Curcani (raionul Oltenița), Avîntul-I. F. Frasin (raionul Gura Humorului), Minerul-Săsar (Baia Mare) și Combinatul Poligrafic București. Echipele finaliste au avut de înfruntat timpul ploios și rece și au trebuit să facă față unui program încărcat de jocuri; în 2 zile s-au disputat 20 de meciuri. Dar cu toate acestea, cele 5 echipe n-au precupețit nici un efort și au luptat cu multă ardoare, folosind o serie de scheme tactice și tehnice reușite. În deosebi, menționăm întîlnirile dintre formațiile Biruința-Gherăiești, Avîntul-Curcani și Combinatul Poligrafic București, care au atras atenția prin dîrzenia și frumusețea lor.

Față de jocurile din „Cupa regiunilor", echipa de oină a colectiviștilor din comuna Gherăiești s-a prezentat de data aceasta mai bine pregătită și a obținut o serie de rezultate frumoase. Aceasta s-a remarcat, în special, prin jocul la „bătaia mingii". Din 8 meciuri disputate a obținut 5 victorii, un joc egal: 10-10 cu Avîntul-Curcani și a pierdut numai 2 partide în fața echipei campioane C.P.B. În a doua partidă cu C.P.B., echipa din Gherăiești a condus pînă în ultimul moment cu 8-6. Dar au urmat unele greșeli tactice, care au făcut să piardă acest meci viu disputat. Locul 2 ocupat în finală pentru a doua oară, de echipa Biruința-Gherăiești (antrenor Eugent Cocuț) este meritoriu și vine să confirme frumoasa ascensiune a acestei formații.

O frumoasă comportare a avut și echipa colectiviștilor din comuna Curcani, care s-a prezentat cu o formație tînără, din rîndurile căreia remarcăm pe frații Ion și Gheorghiță Gruianu, I. Dima, I. Topală etc. Aceasta, după ce a cîștigat jocurile preliminare cu Petrolul-Urlați (8—6 și 8—4) a dat o replică dîrză, în primul meci al turneului, echipei campioane C.P.B., de care a fost întrecută la limită, cu 12-16. Avîntul-Curcani (antrenori: D. Bădărău și Marin Gruianu) a ocupat locul 3, cucerind medalia de bronz.

Titlul de campioană republicană a revenit și în acest an redutabilei echipe Combinatul Poligrafic București (antrenor: Al. Rafailescu), care cuprinde nu mai puțin de 7 maeștri ai sportului.

În general, cei 8 arbitri delegați de F.R.O. au condus cu competență, contribuind, alături de comisia de organizare, la reușita acestei competiții. În deosebi, menționăm pe A. Tofan-Iași, Gh. Dumitrescu-Focșani, Tr. Ioanițescu-București, C. Căpățînă-Buzău și C. Stroe-Giurgiu.

M. LERESCU

Iată cum arată clasamentul etapei finale:

1. C.P. București	8	7	0	1	92:52	22
2. Biruința-Gherăiești	8	5	1	2	82:62	19
3. Avîntul-Curcani	8	4	1	3	71:74	17
4. Avîntul-Frasin	8	1	1	6	43:62	11
5. Minerul-Săsar	8	1	1	6	57:94	11

700.000 gospodării de prisos...

Din lupta țăranilor francezi pentru dreptul la existență

De mai mulți ani, o experiență amară le-a arătat micilor proprietari agricoli francezi că progresele capitalismului în agricultură, concurența marilor moșieri și societăți înseamnă ruinarea gospodăriilor țărănești. Intr-adevăr, între anii 1929 și 1956, au dispărut 800 000 de mici exploatări agricole, iar în ultima perioadă 80 000 de țărani părăsesc anual pămîntul pentru a bate la porțile fabricilor în căutare de lucru.

Țăranii francezi au făcut multe sacrificii pentru a-și păstra gospodăria, și-au mărginit serios nevoile personale pentru a face față cerințelor desfășurării producției agricole. După cum menționează statistici oficiale, peste 700 000 de gospodării țărănești nu realizează însă un venit care să asigure un nivel minim de trai. În mod firesc, din partea forurilor guvernante erau de așteptat măsuri care să îmbunătățească cît de cît situația unei mari părți a țărănimii. Dar, preocupat de posibilitatea de a-și asigura poziții cît mai bune de concurență în cadrul Pieții comune, marele capital francez a adoptat o poziție de un cinism fără precedent, declarînd cele peste 700 000 gospodării mici drept un balast care trebuie lichidat. Dintr-o lovitură, marele capital francez urmărește să împuște doi iepuri: pe de o parte, să acapareze importante suprafețe de pămînt ale țăranilor ruinați, organizînd mari exploatări agricole capitaliste, capabile să realizeze produse agricole la un preț de cost cît mai redus, pentru a concura cît mai eficace celelalte țări din Piața comună, iar, pe de altă parte, să-și asigure din rîndul țăranilor ruinați o mînă de lucru ieftină pentru industrie, un surplus de brațe de muncă care să fie o stavilă în calea acțiunilor revendicative ale muncitorimii franceze.

Planurile capitaliștilor francezi și-au găsit expresia în așa-numita lege de orientare agricolă, adoptată în această vară la propunerea guvernului. Potrivit acestei legi, gospodăriile țărănești vor fi categorisite în raport cu suprafața, utilajul, culturile practicate — în gospodării trainice și gospodării neviabile. Gospodăriilor din ultima categorie li se vor refuza împrumuturile și alte avantaje ce vor fi acordate marilor gospodării. Totodată, gospodăriile mari vor primi înlesniri să acapareze pămîntul devenit disponibil prin ruinarea gospodăriilor condamnate la dispariție de programul agricol gaullist.

Planurilor marelui capital, țăranii francezi îi opun tot mai puternic în adunările și manifestațiile lor lozinca „pămîntul să fie al celor ce-l muncesc", element esențial al politicii agrare a Partidului Comunist Francez. Necesitatea luptei pentru înfăptuirea acestei lozinci apare tot mai clar sutelor de mii de țărani, care văd cum se intensifică procesul de acaparare a pămîntului de către moșieri. În ultimele luni, întinse suprafețe de pămînt au fost cumpărate de francezii mari proprietari de pămînt în Algeria, nevoiți să-și strămute „cîmpul de activitate" din Africa în metropolă, ca urmare a cuceririi independenței de către poporul algerian. Multe terenuri sînt acaparate de marii rechini ai industriei, care au ajuns la concluzia că un domeniu rural, pe lîngă profituri, aduce și o notă de „noblețe"... Nu se dau în lături să pună mîna pe cîte o moșioară nici potentații regimului. Unul din miniștri, Giscard d'Estaing, și-a cumpărat în toamna anului trecut șase ferme cu o suprafață de 453 hectare. D-l ministru nu putea rămîne în urma bunicii sale, care stăpînește alte 460 hectare!

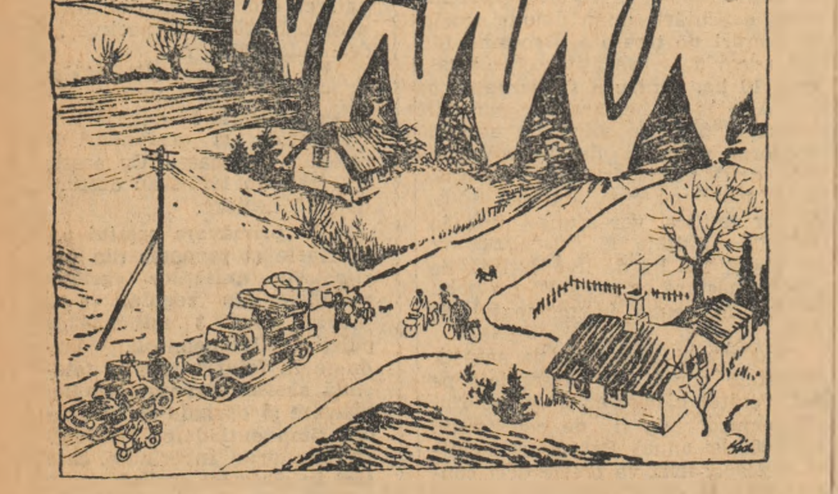
O puternică indignare stîrnește în rîndurile țărănimii franceze faptul că — favorizați de prevederile tratatului cu privire la Piața comună — moșieri din R.F. Germană au acaparat peste 8 000 hectare din pămînturile țăranilor francezi. Ba, culmea neobrăzării, printre noii moșieri din Franța se numără și colonelul von Hellmann, fostul șef al kommandaturii din orașul Le Mans în timpul ocupației hitleriste.

Apărarea micii gospodării este îngreunată și de faptul că împotriva țărănimii franceze acționează marile societăți comerciale capitaliste, care prin jocul prețurilor lovesc în micul producător. Astfel, în timp ce în Bretania, la micul producător, cartofii erau plătiți cu 5 franci kilogramul, la Paris erau vînduți oamenilor muncii cu prețuri încincite. În timp ce prețurile produselor agricole au scăzut cu 5—6 la sută, prețurile produselor alimentare industriale au crescut cu 9 la sută. În proporții și mai mari au crescut prețurile produselor industriale ca unelte, mașini, îngrășăminte etc.

În această luptă grea pentru existență, țărănimea franceză vede tot mai clar că singura forță care se pronunță consecvent în sprijinul ei este clasa muncitoare și partidul ei de avangardă, Partidul Comunist Francez. Comuniștii au propus în parlament un program amplu de măsuri, menit să permită creșterea producției micilor gospodării: prioritate în acordarea de credite pentru utilaj, îngrășăminte, subvenții pentru lucrări de ameliorări funciare, crearea de cooperative pentru folosirea în comun a tractoarelor și utilajului agricol modern.

SORIN STRUJAN

Alte peste 100 de noi gospodării țărănești din R.F. Germană vor fi lichidate pentru a se construi obiective militare.

Un balaur cu pofte nesățioase.
(Desen de: HERLUF BIDSTRUP din revista „Eulenspiegel" — R.D.G.)

Recoltarea și păstrarea coardelor altoi și port-altoi

(Urmare din pag. 1)

re peste iarnă. La port-altoi după suprimarea la 5-6 cm mai sus de punctul lor de inserție, coardele se desprind de pe sîrmă (la piramide) concomitent de la butucii opuși aflați la aceeași piramidă, evitînd astfel dislocarea stîlpilor și a țărușilor. Materialul astfel desprins se așază pe intervale după care se leagă în snopi spre a evita încurcăturile, și se depozitează provizoriu în grămezi. Acestea se acoperă cu un strat de paie gros de 15-20 cm. Direct din plantație sau la 1-2 zile din grămezile provizorii, materialul se fasonează potrivit normelor în vigoare și se expediază sau se pune la păstrat. Din plantațiile roditoare cu impurități, dar admise de aprobatorii de stat, recoltarea coardelor se face în urma înlăturării impurităților marcate în cursul verii, altfel amestecurile nu se pot evita.

Păstrarea peste iarnă a coardelor altoi și port-altoi

După recoltare, coardele altoi și port-altoi se expediază unităților beneficiare sau se păstrează peste iarnă de către unitatea producătoare. Păstrarea trebuie astfel făcută încît practic să se conserve însușirile și caracterele materialului prezente la recoltare. Pentru aceasta se folosesc mai multe procedee de păstrare a materialului recoltat, fasonat și legat. Dintre acestea, păstrarea în silozuri deasupra pămîntului s-a dovedit cea mai practică. Sînt indicate pentru silozuri locurile permeabile, scurse și pe cît posibil adăpostite. Pe asemenea locuri se marchează conturul silozului în felul următor: pentru așezarea legăturilor 1,5 m lățime și lungimea după nevoie, exterior acestuia se marchează locul pentru sprijinirea stratului de pămînt acoperitor (70 cm) apoi exterior, acestuia o fîșie lată de 80 cm din care se scoate pămînt pentru acoperiș. Marcarea locurilor pentru silozuri se face în așa fel încît acestea să aibă aspect organizat iar orientarea lor să fie paralel cu vîntul dominant din iarnă. Pe cei 1,5 m lățime se așterne nisip sau pămînt nisipos (în lipsă se folosește pămînt ușor permeabil) peste care se așază cîte 5 sau 7 legături. Peste acestea se aruncă cu putere pămînt nisipos, potrivit de umed, pînă se umplu golurile. Apoi se așază alt rînd de legături, mai puțin una, peste care se aruncă din nou pămînt nisipos și tot așa se procedează pînă cînd se ajunge în vîrf la o singură legătură. Din 4 în 4 m se lasă aerisitori, confecționate din bețe de floarea-soarelui. Peste legăturile astfel așezate se așterne un strat de pămînt gros de circa 30 cm. La fel se păstrează și coardele altoi. Rezultatele sînt mai bune cînd acestea se păstrează în beciuri (bordeie) în poziție verticală și cu baza înfiptă (a legăturilor) în nisip potrivit de umed.

În timpul păstrării se are grijă ca temperatura din interiorul silozului să nu urce peste 4 grade C, altfel materialul se poate încinge. În acest scop ne folosim de un termometru cu tijă lungă pentru luarea temperaturii și de aerisitori pentru reglarea ei. Reglarea temperaturii se face și prin variația grosimii stratului de pămînt acoperitor.

Acordînd atenția cuvenită recoltării materialului și supraveghind cu grijă păstrarea lui, se obțin totdeauna rezultate bune.

„AGRICULTURA NOUĂ". Apare bisăptămînal Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.10 Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii